

Verslag Otterlodagen schooljaar 2011/2012

Dag 1: dinsdag 4 oktober 2011

De dag dat we moesten vertrekken was best wel spannend, want sommige kinderen kende niemand van de andere klassen. Ik en een boel andere kinderen moesten vroeg opstaan om op tijd voor de bus te komen. Er waren twee bussen, een grote en een kleine. 1B en 1E waren samen in de kleine bus en 1A, 1C en 1D waren in de grote bus. De reis duurde lang maar het was de moeite waard. Toen we daar waren moesten we de bagage pakken en brengen naar een huisje. Voor dat we naar ons eigen huisje mochten, gingen we naar het Kröller-Müller museum. Daar waren twee delen van de tocht binnen in het museum en in de beeldentuin. De tocht in de beeldentuin was best wel leuk ook al raakte je vaak iemand kwijt. Bij mijn groep gingen we ons meteen opsplitsen en later ontstond er maar een klein groepje van twee of drie kinderen. Daarna gingen we weer naar de huisjes. Iedereen moest bij zijn of haar huisje staan en wachten op de begeleiders. Ik verbleef in een huisje met hele aardige meisjes. Niemand mocht overlopen tot je een doos met spullen kreeg. Toen het tijd was om te eten kregen we patat. Maar omdat mevrouw Jacobs twee huisjes had kwamen de jongens bij ons eten. Het was best wel druk bij ons. Toen we klaar waren met eten moesten de jongens afwassen. Grappig was het wel, want ze wisten niet hoe ze met de vaatwasser moesten omgaan. In de avond tussen 21.00 en 22.00 gingen we bij de blokhut verzamelen. We gingen een boswandeling maken. Op een gegeven moment kwamen we uit op een open plek. Het was best wel eng daar, maar het werd nog enger toen mevrouw Janssen het verhaal van het bos vertelde. Het leek alsof er elke moment zombies uit het bos konden komen, zo eng was het. We wandelden terug naar de blokhut. Iedereen ging daarna weer naar zijn of haar huisje om zich om te kleden om te gaan slapen.

Geschreven door **Dounia el Yachioui**

Dag 2: woensdag 5 oktober 2011

Zelfbeleving (primeur?) door **Emma Ruder** geschreven: Ik heb iets geks meegemaakt. In het huisje het Beekje, waar ik in zat, liep ik de trap af naar beneden en ik dacht: Wat is het donker? En dus deed ik de kamerdeur open en zag tot mijn verbazing dat er niemand was. Ik probeerde de deur open te doen, maar hij zat op slot!! De deur aan de andere kant van het huisje ook. Ik kreeg ook de ramen niet open. De anderen waren al naar de kantine voor het eten. Ik raakte al een beetje in paniek en bedacht toen om het telefoonnummer van Hanna, mijn begeleidster, op te zoeken die ze gelukkig opgeschreven had. Ze nam tot mijn opluchting op en ik vertelde wat er was gebeurd. Ze zei dat ze er zo snel mogelijk aan zou komen. Maar ik wachtte en wachtte, maar ze kwam nog steeds niet. Op een gegeven moment zag ik haar aankomen. Ze maakte de deur voor me open en vertelde waarom het zolang duurde. Ze was naar de kantine gerend, moest nog wachten in de rij, vroeg het aan iedereen van m'n huisje, maar iedereen zij dat de anderen de sleutel hadden maar wie wisten ze niet. Uiteindelijk hadden twee meisjes uit het huisje de sleutel en toen kon Hannah pas weg om mij te bevrijden. Ze boden na afloop nog wel heel vaak hun excuses aan, maar het was al goed.

Op de tweede dag van kamp zijn we naar het Openlucht museum gefietst. De route op de heenweg bestond vooral uit natuurlandschap. Dat vond ik zelf best een mooi gezicht, omdat je in onze leefomgeving niet erg veel natuurlandschap hebt. Na ongeveer een uur fietsen kwamen we aan bij het Openlucht museum. Toen we naar binnen waren gegaan werd er ons nog het een en ander verteld en daarna mochten we het museum verkennen. Het museum zelf is buiten en daar verspreidde iedereen zich. We liepen rond in groepen en we kozen steeds met de groep waar we heen wilden gaan. In het Openlucht museum kon je vooral zien hoe het leven er vroeger uitzag in Nederland. Er waren verschillende huizen en in elk huisje kwam je iets te weten over

een bepaald soort ambacht. Zo had je een papiermolen waar er van linnen papier werd gemaakt en een zuivelfabriek. Na een tijdje hadden we een half uurtje pauze. We hielden onze pauze op een pleintje waar allemaal winkeltjes waren. Er was bijvoorbeeld een poffertjes/pannenkoeken kraam. Je had ook twee snoepwinkeltjes en je had een bakkerij.

Na onze pauze mochten we naar binnen en daar werden we naar een zaal gebracht. Daar kregen we een erg speciale voorstelling te zien. Het podium dat bewoog steeds van links naar rechts en van boven naar onder zodat er steeds weer nieuwe kamers tevoorschijn kwamen. Al leek het wel dat de stoelen waar wij op zaten erg aan het draaien waren. Na de voorstelling mochten we nog even het souvenirwinkeltje in. Daarna fietsten we weer terug naar Otterlo.

Na het avondeten kregen we wat tijd voor ons zelf. Om 21:00 moesten we de huisjes verlaten en bij de blokhut verzamelen. We hadden een stuk gelopen door de Veluwe en we kwamen aan bij een open veld. We speelden daar bosjassen, dat hadden de 6^e klassers bedacht. Toen we klaar waren met het spel liepen we weer terug naar de blokhut. Vanaf daar ging iedereen weer terug naar zijn eigen huisje.

Geschreven door **Ikhlasse Nassif**

Dag 3: donderdag 6 oktober 2011/toneeldag

Na de vermoeide dag van gisteren mochten we vandaag gelukkig wat uitslapen. We hoefden pas om 10.00 bij de blokhut te verzamelen, dus we hadden genoeg tijd en hoefden niet zo te haasten. Het was vandaag de dag van het toneel en de disco. Dus iedereen had er wel zin in vandaag. Bij de blokhut zouden we uitleg krijgen over hoe het de rest van de dag zou gaan. Toen het 10.00 was ging iedereen naar de blokhut en daar stond mevrouw Janssen al klaar om het verhaal te gaan vertellen. Het was een verhaal over Griekse goden genaamd: Het oordeel van Paris. Het ging over de prins Paris die de ondergang van Trooijen zou zijn. Het verhaal bestond uit 10 scenes die ieder groepje helemaal zelf mocht aanpassen zo gek als ze wilden en een script voor verzinnen. Alle leerlingen werden verdeeld in groepjes over de verschillende huisjes met een begeleider. Mijn begeleider verzoon om de scene eerst in verschillende stukjes te verdelen en daar wat voor verzinnen en daarna het script. Toen hadden we om 12.30 tot 14.00 pauze. Daarna gingen we alles oefenen en tussendoor kwam meneer Bouwma langs voor een doorloop. Om 4 uur was het oefenen afgelopen en ging iedereen weer terug naar hun eigen huisje. We hadden niet zo lang, want om 17.15 moesten we alweer bij de kantine aanwezig zijn om nasi te eten. Na de nasi had iedereen ongeveer een uurtje de tijd om zich klaar te maken voor de toneelvoorstelling en de disco. Daarna moesten we om 19.00 weer bijeenkomen om vervolgens te gaan lopen naar de gehuurde zaal waar de voorstelling en disco zouden plaatsvinden. Toen we daar aankwamen was iedereen verbaasd, want het was heel groot en er was een echt podium. Bij binnenkomst kreeg iedereen 2 consumptiemuntjes. Daarna zocht ieder een plekje uit op de in een publiekvormige stelling rijen stoelen en toen hield meneer Bouwma een praatje over wat we moesten doen. Het was belangrijk dat wanneer de scene van het groepje voor jou was afgelopen, je gelijk in de positie stond om het podium op te gaan. Dan werd het stil en ging je je scene opvoeren. Het was echt heel leuk verzonnen allemaal en je zag echt dat iedereen zijn uiterste best had gedaan. Ik had zelf niet in de schoenen van de jury willen staan. Het leek me echt heel moeilijk om te kiezen tussen iedereen. Toen iedereen klaar was met hun toneelstukje opvoeren, hielpen we met de stoelen aan de kant zetten zodat de disco kon beginnen. Na een minuut of 20 was de jury eruit en ging op het podium staan om de uitslag bekend te maken. Iedereen kwam voor het podium staan en toen was het zover... De eerste naam van iemand uit het winnende groepje werd gezegd en ik dacht meteen: Yes!! Want de naam van het meisje die genoemd werd zat in mijn groepje. En toen volgden alle andere namen van iedereen in mijn groepje. En wat was de prijs?? Een taart!! Dus we gingen lekker taart eten met z'n allen om de overwinning te vieren. Best grappig, iedereen zat dan natuurlijk smachtend te kijken naar die taart, maar dat kregen ze niet. Ondertussen ging de disco verder en verder tot het 23.30 was. Op dat tijdstip verzamelde

iedereen weer buiten om terug te lopen naar het Lorkenbos. En het was koud buiten!! Ik had open schoenen aan en dat hele half uur lopen voelde alsof m'n voeten bevroren waren. Gelukkig was het terug in het huisje weer lekker warm en heb ik gelijk m'n pantoffels aan gedaan. Ik was daarna zo moe, ik ben maar snel gaan slapen en ik denk dat ik niet de enige was. Het was echt een fantastisch leuke dag vandaag. Die zal ik niet snel meer vergeten.

Geschreven door **Emma Ruder**

Dag 4: vrijdag 7 oktober 2011

Op de vierde dag gingen we eigenlijk een sport en spel ochtend doen. Dat ging niet door omdat het heel hard regende. In ons huisje waren we al vroeg wakker omdat wij weer als vroegst uit het huisje moesten. Wij gingen 2 uur 's avonds naar bed en waren ongeveer 6 uur 's ochtends weer wakker. Wij gingen inpakken en ontbijten en toen gingen we naar de blokhut. Het regende toen nog niet zo dus we konden nog even rondlopen in het park kijken wat de anderen aan het doen waren. Dat was meestal slapen. Ik heb nog nooit iedereen zo moe gezien. Wij (uit het huisje de Fin) kwamen er toen ook achter dat sommige anderhalf uur later uit het huisje moesten. Wij natuurlijk balen. Toen iedereen eindelijk bij de blokhut was ging het heel hard regenen. Bijna iedereen ging schuilen op een paar na die gingen in de regen staan. Toen gingen we brillie op brillie af spelen. Dat was wel grappig want iedereen zat met die bril te spelen. Toen moesten we in de regen op de bus wachten. De kleine bus kwam als eerst aan (de bus voor 1B en 1E). Ik zat daar in. Later hoorde ik dat kinderen in de grote bus heel erg pech hadden. De bus was niet groot genoeg en hij zat vast dus die bus kwam ook veel later aan, 5 uur ongeveer terwijl wij om 1 uur al terug waren.

Geschreven door **Fabiënne van der Eijk**

Het was een super kamp!!!